

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 3. An, & quomodo delinquant tabernarii, & Caupones ministantes die
jejunii cibos hospitibus, quando credunt, eos à jejunio non excusari, vel
vinum vendentes se inebriaturis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

concurristi, sicut non excusaretur admoventis scalam, vel humeris sustentans volentem furari, nisi interveniente gravissima causa. Demum ex eo quod non tenereris ad damna, tantum sequeretur, te non peccare contra justitiam, non autem te non delinquere contra charitatem, si posses peccatum proximi tunc impedire.

569 Ad 3. Q. Satis convenit inter DD. tabernarios, & caupones ministrantes hospitibus cibos die jejunii, quibus solvitur jejunium, excusari à culpa, quando certò sciunt, aut probabiliter credunt, petentem cibos esse à jejunio excusatum; imò etiam quando dubitant, ut cum aliis docet Valentia 2. 2. D. 9. q. 2. pun. 3. quia ex una parte suum non est id discutere, neque commodè id efficere possunt; ex altera parte benè de proximo præsumere possunt, maximè in hac re, ubi tot causæ excusantes à jejunio concurrere possunt. An autem hi etiam excusentur à culpa, quando credunt, alterum, cui cibos suppeditant, à jejunio non excusari, controversum est inter DD.

Hos non excusari, sed delinquere affirmant non nulli cum Gabriel. 4. dist. 16. q. 3. a. 3. dub. 6. & Navar. Summ. lat. cap. 21. n. 26. Alii verò cum C. je-

tan. 2. 2. q. 147. a. 4. Solon. 2. 2. q. 77. a. 4. Manuel cap. 23. n. 8. utroque Ledesm. à culpa excusant, eò quod non inducant ad jejunium violandum, sed peccato alterius utantur, ut res suas vendant per actionem de se indifferentem, deservientem sustentationi naturæ.

Alii, idque meliùs, ac veriùs, 570 distinguunt cum Valent. l. c. p. 3. Sanch. l. c. Less. l. 4. de justit. c. 2. dub. 4. n. 24. Palao l. c. pun. 8. eosque non excusant tunc, quando sine suo damno alicujus momenti possunt cibos illos denegare, sicque peccatum proximi impedire; secus si absque tali damno petitos cibos negare non possint. Ratio prioris partis est; quia quamvis illa ciborum ministratio de se sit indifferens, alter tamen ea abutitur, & peccat, ac proinde ministrans, si commodè potest, tenetur eam occasionem ruinæ proximi vitare, solumque tunc excusabitur non vitando, quando commodè vitare non potest; si quidem obligatio occasionis peccati alterius vitandæ non ministrando hæc indifferentia illis abuturo oritur ex præcepto charitatis generali, quò tenemur scandalum generaliter acceptum proximi vitare, nisi justa causa excuset. Ratio posterioris partis est; quia cum hæc res non sint de se malæ, sed indifferentes,

tes, & sola circumstantia scandalii generalis dando occasionem ruinæ spiritualis proximi vitiet illarum suppeditationem, tunc tantum erit mala, quoties suppeditans tenetur id scandalum vitare: atqui hoc pendet ex eo, an suppeditans habeat causam sufficientem, vel non; quia non tenetur quis cum gravi suo detrimento eam occasionem vitare; secus verò quando potest absque tali detrimento: ergo quando, & quoties iusta causa detrimenti proprii vitandi subest, licebit eam occasionem permittere ministrando res indifferentes; causa verò deficiente, non licebit; Quæ autem causa, aut necessitas sufficiat ad excusandum ministrantem indifferentia, quibus proximis malè utitur, nequit certa regula præscribi, sed prudentis iudicio relinquendum, considerata gravitate peccati committendi, occasione à te data, præparatione illius, aliisque concurrentibus circumstantiis, ubi major desiderabitur, vel minor sufficiet; solam tamen amissionem lucri, quod ex cibis venditis jejunium violaturis provenire potest, non esse sufficientem causam, censet cirt. Palao, quia hoc est quid levissimum, ut propter illud permittendum sit peccatum grave, & materia illius subministrari possit, aut debeat; sed majorem requiri, ut si aliàs ex denegatis cibariis non

parum timenda sit diminutio emptorum, & defectus hospitum ad se confluentium &c. putat tamen hic Th. Sanc. l. c. ejusmodi tabernarios, & Caupones raro, vel nunquam peccare mortaliter per suppeditationem hujusmodi ciborum, tum ob rationem insinuatam, tum quia ex eo quòd ab ea venditione abstineant, ferè nunquam est spes fore, ut alter jejunium servet, quia alibi cibos inveniet, & comparabit, tum quia confluentes ad hos sunt communiter viatores, operarii, & pauperes, quos jure optimo existimare possunt, probabilem causam habere jejunii solvendi.

Ad alterum membrum de vendentibus vinum se inebriaturis, 571
Cajetan. tom. 1, tr. ult. resp. 13. dub. 4. Valentia 2. 2. D. 5. q. 21. pun. 4. Sanch. l. c. Manuel. cap. 176. n. 15. aliique, eos peccati mortalis damnant, qui vendunt vinum bibere volentibus in ea quantitate, ut probabiliter credant, vel experti sint, fore, ut illi inebrientur; quia absque iusta causa omittunt impedire grave peccatum proximi, negando ei tantam vini quantitatem, prout poterant, & tenebantur, siquidem lucrum inde cessans non est tanti momenti, ut maximum damnum corporis, & animæ propterea permittatur; cum enim ebrietas peccatum sit non solum ebrio

ebrio damnosum, sed sæpè etiam aliis perniciosum, & scandalosum, ministratio materiæ illius gravem causam expostulat, qualem esse putat Palao, si timeres, te aliàs ab emptoribus injuriã afficiendum esse, vel multum inde diminuendos emptores non sine gravi detrimento proprio; quã proin justã causã positã, cum venditio sit de se indifferens, honestari illa sufficenter, poterit, ut à peccato excusetur.

junii obligari, præcisa legitima causã,

Colleg. 3. Non licere pictori pingere imaginem puellæ petitione amassii, quem credit illã probabiliter abuturum, nisi causã legitima excuset.

Colliges 4. non esse tibi licitum deferre ad amassiam internuntia, & scripta, non solum quando constat, ea continere turpia, aut amatoria, sed neque tunc quando tibi non constat quidem quid illa contineant, certus tamen es de turpi amore, aut personæ sunt valde suspectæ; quia communiter ejusmodi scripta continent plurima turpia, & amatoria, & ita ex communiter contingentibus potes id præsumere. Secus quando personæ suspectæ non sunt, nec subest ratio aliquid te turpi amore suspicandi.

572. Ex suprã dictis colliges 1. non licere canponi in Civitate Catholica carnes die interdicto coquere hæretico postulanti, nisi gravis necessitas, minarum v. g. urgeat, & absit scandalum, atque periculum alterius majoris mali.

Colleges 2. fas non esse patrifamilias die jejunii cœnam familiæ ministrare, si constat, vel valde credibile sit, eos lege je-

R.P. Leonardelli Soc. Jesu.

li li

CA-